

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžp/25/2013
Identifikačné číslo spisu:	8012200312
Dátum vydania rozhodnutia:	03.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8012200312.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudkýň JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcov 1) D.Z., trvale bytom T., XXX XX C., 2) Z.Z., trvale bytom T., XXX XX C., právne zastúpených JUDr. Jozefom Tomkom, advokátom so sídlom Floriánova 2, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Okresný úrad Prešov so sídlom Námestie mieru 3, 080 01 Prešov, za účasti ďalších účastníkov 1) I. D., bytom Y., 2) B. D., bytom Y., 3) I. C., bytom ul. I., 4) prof. Ing. G. Q., CSc., bytom ul. I. 5) Doc. Ing. N. Q., CSc., bytom ul. I., 6) Mesta Prešov - Odbor hlavného architekta Mesta Prešov, 7) B. D. - stavebný dozor, bytom Y., 8) Ing. C. U. - projektanta, bytom ul. U., o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného pôvodne Krajského stavebného úradu v Prešove zo dňa 11. apríla 2012 č. 2012-338/1200/2/SP-KK na základe žaloby, o odvolaní žalobcov 1) a 2) proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/19/2012-59 zo dňa 19.06.2013, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove
č. k. 2S/19/2012-59 zo dňa 19.06.2013 p o t v r d z u j e.

Žalobcom 1) a 2) náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove zamietol žalobu žalobcov 1) a 2) o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného - bývalého Krajského súdu v Prešove č.j. 2012-338/1200-2/SP-KK zo dňa 11.04.2012, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcov 1) a 2) a potvrdil stavebné povolenie stavebného úradu Mesto Prešov č. B 21472/2011-Ka zo dňa 18.01.2012 na stavbu: zmena dokončenej stavby „Prístavba k rodinnému domu - vytvorenie novej bytovej jednotky“ ul. I., súp. č. XXXX, pozemok parc. č. 3061, katastrálne územie C. pre stavebníka I. D. a dcéru B. D.. Prístavba pozostáva: I: NP : 3 - izby, kuchyňa, sklad, kúpeľňa, wc, zadverie, spojovacia chodba o obytnej ploche 52,00 m², úžitkovej ploche 75,64 m², zastavanej ploche 118,77 m².

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že boli splnené podmienky na pomery v území na umiestnenie stavby, pretože ako vyplýva z vyjadrenia Odboru hlavného architekta z 08. decembra 2011, ktoré bolo potvrdené vyjadrením zo dňa 05. marca 2012 a napokon aj ústnym prejavom hlavného architekta mesta na pojednávaní pred súdom dňa 19. júna 2013, ide o územný plán, v ktorého regulatíve sa nachádzajú obytné budovy a to až do výšky 4-podlaží. Keďže ide o bytový dom o jednom podlaží, podmienky uvedené v ustanovení § 39a ods. 1 a 4 Stavebného zákona boli aj podľa názoru súdu jednoznačne splnené.

Čo sa týka tienenia, na ktoré žalobcovia poukazujú a na toto tienenie poukazovali aj v námietkach v správnom konaní aj ďalší účastníci stavebného konania, ako susedia predmetnej spornej parcely, v zmysle vyhlášky č. 532/2002 Z.z., (konkrétne § 6 ods. 1) však ide o tienenie medzi jednotlivými stavbami, ktoré na základe právnej stavebnej normy sa dá zistiť a na základe príslušných opatrení aj zamedziť takémuto tieneniu. Avšak v žiadnom právnom predpise a to ani stavebnom poriadku, ale ani vo vyhláške č. 532/2002 nie sú uvedené obmedzenia a postupy pri dokazovaní tienenia vzhľadom na jednotlivé umiestnené pozemky, záhrady, resp. iné pozemky. Hranica susediacich pozemkov s poukazom na zistené tienenie teda nie je v žiadnej právnej norme určená a ani nemôže vyplývať zo subjektívneho názoru jednotlivých susediacich vlastníkov pozemkov, ktorí poukazujú na splnenie tejto podmienky práve s poukazom na obsah § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tomto ustanovení Občiansky zákonník síce poukazuje na to, že má sused zabrániť tieneniu nad pomery, ktoré by prekážali susednému pozemku, avšak ani predmetné ustanovenie Občianskeho zákonníka jednoznačne neoprávňuje žalobcov na taký postup, ktorý by zabránil povoleniu stavby, resp. realizácii stavby, na ktorú bolo vydané stavebné povolenie v predmetnej veci. V predmetnom stavebnom konaní nebolo avšak tienenie preukázané.

Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia 1) a 2) v zastúpení advokátom včas odvolanie. Namietali, že žalovaný sa nezaoberal otázkou výškového a polohového umiestnenia stavby, keďže sa odvolal na územný plán mesta Prešov, pričom neuviedol, či v územnom pláne sú uvedené podrobnosti ako to vyžaduje zákon, a teda, či mohlo byť upustené od rozhodovania o umiestnení stavby. Aj keby územný plán uvádzal predmetné podrobnosti, tak bolo povinnosťou žalovaného to uviesť v odôvodnení rozhodnutia, lebo tým sa stalo jeho rozhodnutie nepreskúmateľné. Súd nesprávne vyhodnotil ich námietku o tom, že žalovaný sa len odvolal na územný plán bez toho, aby ho citoval a vyhodnotil, aby svoje rozhodnutie zdôvodnil. Keďže súd sa uspokojil s tvrdením zástupcu mesta Prešov, ktorý uviedol, že územný plán predpokladá výstavbu štvorpodlažných domov.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 10.09.2013 k odvolaniu žalobcov 1) a 2) uviedol, že sa stotožňuje s výrokom napadnutého rozsudku a navrhuje, aby ho najvyšší súd potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), pričom deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a podľa § 250j ods. 3 posledná veta O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Preskúmaním vecí senát zistil, že, spor spočíva v oblasti susedských vzťahov, a to v rozsahu primeranosti zásahu stavby do existujúceho stavu. Spor spočíva v umiestnení stavby na pozemku parc. KN č. 3061 kat. úz. C., ktorej existencia predstavuje obmedzenie doterajšieho stavu susedných pozemkov a má vplyv na faktický charakter doterajšieho užívania na susedné pozemky. Zo situácie osadenia stavby je zrejmé, že žalobcovia 1/ a 2/ sú vlastníci susedného pozemku parc. č. 3025/4 k.ú. C.. Je zrejmé, že existencia stavby zmení svetelné pomery vo svojom okolí. Súčasne je potrebné povedať, že zo situácie osadenia stavby je zrejmé, že stavebníci maximalizovali využitie stavebného práva až na samú hranicu stavebných predpisov. Zastavaná má byť takmer celá časť parcely, pričom sú ponechané iba zákonné odstupové vzdialenosti. Na posudzovanie detailov výkonu stavebného práva, ktoré nie sú

exaktne riešené zákonom sa vzťahuje odborná správna úvaha stavebného úradu, ktorý by mal budovať určitú „stavebnú kultúru“, najmä ak ide o hraničné využívanie stavebných predpisov. Stavebný úrad pritom nesie zodpovednosť, ako jeho územie bude vyzerat' i keď formálny súlad s právnymi predpismi bude dodržaný.

Primárne spôsoby užívania jednotlivých pozemkov v danej lokalite rieši územné plánovanie. Územné plánovanie nevyhnutne so sebou prináša obmedzenie poživacej zložky vlastníckeho jednotlivých pozemkov v závislosti na prostredí, kde sa pozemky nachádzajú. V konaní bolo preukázané, že stavba bolo umiestnená na stavebnom pozemku (§ 5 ods. 1 vyhl. č. 532/2002 Z.z.). Vlastníci susedných pozemkov nenamietali a nepotvrdili, že by došlo k porušeniu kogentných stavebných predpisov v časti odstupových vzdialeností (§ 6 ods. 3 vyhl. č. 532/2002 Z.z.). Z obsahu spisu, že ide o prízemnú prístavbu rodinného domu typu bungalov.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcom 1) a 2) ako neúspešným účastníkom nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.